

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

Ægil Ex Nobili Boio Religiosissimvs Abbas Fvldensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

S. AEGIL.

R. S. Baurer f.

20

Aegil's effigiem conari verba putabis,
 Si picti species osue manusu Patris.
 Quae dictura fuit, si muta sonaret imago?
 Caelo desponsum nobile crescat opus.

Quicquid molimur sanctam est, proporate laborem,
 Immortale domus incolae Numen erit.
 Cui facient sanctae, sed non sine corpore mentes;
 Hostia grata magis non cadet ulla Deo.

Quàm

Faint, illegible text or a legend, possibly describing the elements of the illustration above.

pa
in
mo
fol
fou
bil
na
mo
m
de
qu
an
ua
por
de
m
ap
ni
ter
ua
ria
S.
tu
pu
fib
m
un
pl
ho
xv
S.
Ca
d
M
le
N
te

Quàm dulcis porrò Aegile præsides fuerit cœnobij concordia, pax, conuictus rursus describit Candidus. *Fuit quippe in diebus eius, inquit, fratribus pax, cor vnum, anima vna in domino. Nec erat qui turbaret monasterium in tam delectabili concordia roboratum. Obedientia bonum non solum abbatis, sed & sibi inuicem cum summa reuerentia exhibere gaudebant, scientes se per hanc obedientiam viam ituros ad Deum. Adeo enim hic venerabilis vir, sospes & alacer in hoc suscepto regimine usque ad finem vite sue perducebat; ut nunquam illi congregatio, nec ille congregationi monachorum ullam molestiam perturbationis videretur inferre.* Idem anniuersariam Sturmionis memoriam solenni cerimonia peragenda instituit. Aedes porrò sacras nobili substructione geminas molitus est in quarum altera posuit D. Bonifacij corpus, de qua hæc in Fuldens. antiquitat. extant monumenta. *Denotatio dedicationis Ecclesie S. Saluatoris constructe in monasterio Fuldae, vbi preciosus Martyr & electus Dei pontifex Bonifacius corpore sacro quiescit, intercedens pro famulis ibidem Deo fideliter seruientibus ad dominum Deum suum, qui eam pia miseratione sibi elegit in sacerdotem magnum, ad sacrificandum ei hostiam laudis. Dem singillatim apponitur, annus, indictio, dies, initiator his verbis: Anno dominice incarnationis DCCCXV III. indictione XII. mensis Nouemb. I. die mensis, dedicatum est hoc templum ab Heistolfo Archiepiscopo Moguntiacensis Ecclesie, in honorem S. Saluatoris domini videlicet nostri Iesu Christi, & in honorem S. Dei Genitricis Mariae & S. Petri Apostoli & ceterorum Apostolorum domini, & S. Ioannis Bapt. & S. Bonifacij martyris Christi & aliorum plurimorum sanctorum. Et translatum est ipsa die ab eodem Archiepiscopo & ceteris Episcopis atque sacerdotibus, corpus S. Martyris Christi Bonifacij, post martyrium eius expletis annis LXV. mensibus IX. diebus XXVI. in locum quem ei preparauerat venerabilis abbas Aegil, una cum fratribus eiusdem monasterij cum magno studio & pia deuotione.*

Altera aedes S. Michaelis instituta sepulchrum domini forma modoque referebat, eratque sita in cœmiterio fratrum, quam Bro-uuerus copiosè describit; de cuius dedicatione hæc extat epigraphe: *Anno incarnationis dominice DCCCXX. I. indictione XV. dedicatum est hoc cymiterium ab Heistolfo Archiepiscopo Moguntiacensis Ecclesie, mense Ianu. XVII. Cal. Febr. in honorem S. Michaelis Archangeli, S. Ioannis Euangelistae, S. Abundi Mart. & S. Amandi Confessoris, & aliorum plurimorum SS. atque Confessorum Christi. Celebrauit hæc sacra Christi mausolea Candidus poëta versu non quidem valde delicato, sed pio & non insulto. Mortem Aegilis paucis Bruschijs his verbis exequitur. Eygilo (sic ille flectit vocem Eygilo Eygilonis) successit abbat Rotagario, parentibus Norica regionis ortus admodum nobilibus, hic cognatus fuit Sturmioni, qui duas templi cryptoporticus, alteram ad orientem alteram ad occidentem coniunctas à*

M

Rotagario

Antiquit. Fuld. p.
109.

C. S. I. 2. p. 112.

Brusch. in lib. de
mon. German.

Rogario construxit. Deinde in cœmeterij monte, qui ab ipso Michaelis Archangelo dedicatus est, unde & nomen contigisse dicunt, templum miræ artis locavit, ad formam domini sepulchri, quod Hierosolymis videntur. Nam vnius lapidis solido fundamento tota innititur domus, & culmen tecti vno lapide clauditur: quo in loco sepeliri etiam voluit. Siquidem paucis priusquam moreretur diebus, quatenus ob infirmam valetudinem non detinebatur, sarcophagum suis adornavit manibus & sepultura locum fratribus ostendit, ubi conditus quiescit, mortuus anno 824. Apponit Rabanus epigramma, cuiusmodi idæum condere potuit, sed quod rem narrat:

Fuld. antiq. p. 276.

Ingrediens Lector per parvi domatis antrum,

Cerne legens titulum, noscè que facta viri.

Abbas iste fuit famosi nominis Eigil,

Qui jacet in tumulo, sed super astra manet.

Hoc quoque cœnobium rexit feliciter ipse;

Multaq; facta bona ritè peregit quans.

Martyris ergo sacra cum presule transulit ossa,

Ac binas pariter has dicat ecclesias.

Posthæc alta petit, animamque ad sidera misit,

Corporis infirmi membra locavit & hic.

Huic quoque Hrabanus vilis successor amando

Conscripsi hunc titulum. Christus utrosque juuet.

Alterum ab ipso Ægile sibi factum.

Abbas hic Eigil tumultatus sorte quiesco,

Qui dudum multis notus in orbe fui.

Hicque mea paruo clauduntur membra sepulchro,

Quod vivens ipse construere studui.

Hic dominum expecto, qui soluet vincula leti;

Cum veniet, credo, surgere me faciet.

P. 7. & seq.

Qui plura de Ægile quærit, adeat Candidum monachum Fuldensem, qui res ab illo gestas prolixè & soluta & ligata oratione executus est, quas è verbo recitat Brouuerus in Sideribus Germaniæ singulari volumine comprehensis. At nobis hæc pauca è pluribus sufficiant, quibus pleraque omnia, omisissis parergis, complexi sumus.

B. TVTO